

Ved at samle professionsbacheloruddannelserne i stærke professionshøjskoler skabes en sådan stærk og tydelig mulighed, der får kraft til at markedsføre sig med attraktive praksisnære uddannelser med et direkte erhvervs sigte. Samtidig skabes grundlag for i videre omfang end hidtil at sikre de professionsbachelorer, der ønsker dette, reelle muligheder for umiddelbar adgang til universitetsuddannelserne på kandidat- og masterniveau på lige fod med de universitetsuddannede bachelorer.

De nuværende mange små institutioner og faglige miljøer er karakteriseret ved en faglighed, der er fokuseret på én bestemt profession og dermed er målrettet mod et afgrænset erhvervsområde. De mangler følgelig tilstrækkeligt grundlag for at kunne udvikle sig, således at de kan imødekomme den øgede kompleksitet i opgaveløsningen på arbejdsmarkedet

Den øgede kompleksitet nødvendiggør en højere kvalitet i grunduddannelsen med forøget faglig dybde og gennem inddragelse af den nyeste viden fra forskningen, herunder især den praksisrelaterede forskning. Men den nødvendiggør også muligheder for kombination med nye faglige områder, der ligger ud over de traditionelle professioner.

I flerfaglige miljøer vil der også være mulighed for:

- At styrke professionsbachelorernes kompetencer til at tænke, arbejde og samarbejde på tværs af fagområder og på tværs af den offentlige og private sektor, således at de har bedre forudsætninger herfor, når de kommer ud på arbejdsmarkedet og dermed kan bidrage til udviklingen af fx nye produkter og metoder. Det kan være f.eks. udvikling af teknisk pædagogisk udstyr inden for IT og udvikling af tekniske behandlingsmetoder, som tager højde for det sundhedsfaglige personales forudsætninger.
- At udvikle nye flerfaglige uddannelser målrettet mod nye behov på arbejdsmarkedet. På grund af professionsuddannelsens fokuserede erhvervs sigte kombineret med det forhold, at de ofte har været forankrede i monofaglige miljøer, har der – i modsætning til erhvervsskolesektoren og universitetssektoren - ikke været samme tradition for og mulighed for at udvikle nye uddannelser, der kunne imødekomme nye behov i arbejdsmarkedet. Som eksempler på sådanne succesrige uddannelser kan nævnes handelshøjskolernes uddannelser inden for økonomi/sprog og økonomi/jura, ingeniøruddannelse inden for medicin/teknologi og design/innovation, samt uddannelsen i folkesundhed.
- Gennem efter- og videreuddannelse at styrke professionsbachelorernes kompetencer til at varetage deres profession ved at inddrage fagområder og fag fra andre uddannelser. Det kan være f.eks. pædagogik fra lærer- og pædagoguddannelser, samt ledel-

se, kommunikation og formidling fra det merkantile område. Det indgår i overvejelserne om en fremtidig mulig udvikling, om der skal etableres professionsmasteruddannelser som videreuddannelses tilbud på professionshøjskolerne.

- Professionshøjskolernes flerfaglighed kan således skabe nye vækstlag, der rækker ud over de kendte rammer.

Vækstlagene skal skabes inden for områder, der er rettet mod såvel det offentlige, som det private erhvervsliv.

Målet er også at skabe en bedre balance mellem uddannelser rettet mod den offentlige og private sektor. I dag er diplomingeniørområdet omtrent det eneste område, hvor der er udviklet nye professionsbacheloruddannelser rettet mod det private erhvervsliv, og de har stor betydning for arbejdsmarkedet.

En række af de små faglige miljøer i udkantsområder har svært ved at fastholde søgning og kvalitet, og de har svært ved at leve op til de nye og mere krævende målsætninger. Det skaber vanskeligheder med at fastholde udbuddet af uddannelse i alle egne af landet.

Ved at skabe professionshøjskoler, der har en større kvantitativ og kvalitativ ressourcebasis, kan behovet for at varetage vigtige regionale behov tilgodeses langt bedre.

Der kan skabes og fastholdes attraktive uddannelsesmiljøer overalt i landet, idet stærkere miljøer kan understøtte svagere udkantsmiljøer. Der kan etableres differentierede løsninger i overensstemmelse med de lokale behov.

Professionshøjskolerne skal have pligt til at sikre uddannelsesforsyning i alle egne og skal samtidig fungere som regionale videninstitutioner, der har et tæt og stærkt samspil med regionale interessenter, herunder virksomheder, aftagere, regionale vækstfora mv.

Professionshøjskolerne skal foretage strategiske prioriteringer, der imødekommer overordnede nationale behov og regionale behov, der er angivet i bl.a. de nationale indsatsområder og de regionale udviklingsplaner.

Professionshøjskolerne kan være et værdifuldt led i de regionale erhvervsudviklingsstrategier og udviklingsplaner, som de regionale vækstfora og regionsrådene skal udforme. Professionshøjskolerne kan blandt andet indgå i en regional kompetencestrategi for regionen, hvor der tages stilling til placering af uddannelser, behov for eksisterende og nye uddannelser, behov for samarbejdsinitiativer på tværs af institutionerne og institutionernes rolle i forhold til kompetenceudvikling i virksomhederne.

Et tæt samspil med de regionale vækstfora bør desuden kunne skabe mulighed for finansiering af udviklingsarbejde ved professionshøjskolerne, hvis profes-